

ÖN SÖZ

Sevgili Şiirsevenler,

Duygu ve düşünceler ancak yazıldıkları zaman unutulmazlar.

“Çok güzel şeyler düşünüyorum, onları hemen yazsam belki çok güzel yazılar ortaya çıkacak ama yazmıyorum. Sonra da aynı duyguyu hissedemiyorum. O düşünceleri o günkü gibi hatırlayamıyorum. O güzel sözler uçup gidiyor...” şeklinde sözler hep duyarız. İşte bu yüzden yazmak çok önemlidir.

Başlangıçta yazmak, bizi belki biraz zorlayabilir ama vazgeçmemek gerekir. Kendimizi geliştirmek için okumak ne kadar gerekliyse yazmak da bir o kadar gereklidir.

Yazmak için bir kâğıt bir kalem bir de biraz zaman ayırmak yeterlidir. İster şiir ister deneme, hikâye ne olursa yazın; yazmak size iyi gelecektir. Hiç olmadı günlük tutun ya da anılarınızı yazın.

Bize düşen görev şairler, yazarlar yetiştirmek için onları cesaretlendirmektir. Önceden okul dergileri genç yazarlar için ilk adım görevi yapıyordu. Bugün ise okulların web sayfaları ve e-dergiler bu görevi yerine getiriyor.

Bu sayfalarda yer alan şiirlerimizi keyifle okumanız dileğimle.

Fatma VURAL

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

SEVGİLİM

Aşkın üç harfli olduğuna inanırdım seni görene kadar.

Sen olmadıktan sonra bu dünya neye yarar.

Canıma can derdime derman oldun ey güzel yar.

Benim sana olan sevgim gayet aşikâr.

Hem gündüzüm.

Hem gecemsin.

Bir tanem meleğimsin.

Seni her zaman seveceğimi bütün bu âlem bilsin.

Varlığın dünyalara bedel.

Yokluğun bana hasret keder.

Bir gülüşünle her şey geçer.

Gözlerin bana bir ömür yeter.

UMUT EREN ÖZERDEN

11/E 165

SEVGİLİ

Sana mı âşık olmuştum?
Yoksa bana bakan gözlerine mi bilmiyorum.

Hangisi yalan söylüyordu?
Gözlerin mi, sözlerin mi anlamıyorum

O beni çeken çift dudak
Bana mıydı yoksa yanılsama mıydı çözemiyorum

Belki bir yalandı aşkın
Bana olan bakışların
Beni çeken çift dudakların
Ama aşkım senin yalanların
Benim dünyam ve dünyalarım...

Senin varlığın dünyalara sığmaz
Ama senin yokluğunu aklım almaz
Varlığından esirgeme beni
Terk edip hayallerimle yok sayma bizi

Ama elbet gideceğim diyorsan
Durma, git hatırlamam seni.

YİĞİT GÖBEL

11/E 205

SEVGİLİYE

Sevdalandım galiba sevgiliye
E böyle birine sevdalanmamak ne haddime
Nadir bir duygu hissediyorum içimde
İnan böylesini beklemiyordum ben bile

Seni görünce kalbimin değişiyor ritmi
En güzel hissiyat bu hayatımdaki
Varlığın mutlu etmeye yetiyor beni
İyi ki varsın canım sevgili
Yalnızlığımın tek çaresi biricik sevgili
Onsuz bir hayat düşünmek ne ki
Ruhumun ve kalbimin tek sahibi
Uğruna dağlar tepeler ne ki
Mecnundan beter oldum anla halimi.

ARDA TAŞ

11/E 143

KAYBOLMUŞ DÜŞLERİM

Gökyüzü ağladı, yağmurla yıkanan şehirde,
Rüyalarla örülü bir düş düştüm yere.
Gözlerimde yitik bir umut, kaybolan bir gizem,
Seslerin arasında kaybolmuşum, sessizlikte.

Yolun sonunda bekleyen bir kapı,
Rengârenk zamanların içinde kaybolan bir anı.
Düşlerimde dans eden gölgeler,
Duygularınla birentinde kaybolan hüznler.

Zamanın dokusunda kaybolan izler,
Yıldızlarla örülmüş bir gece,
Göğsümde çırpınan kuşlar gibi,
Hayallerimle dans eden bir sessizlik.

Kırık saatlerin ardında saklı,
Geceye gömülmüş bir masal,
Gizemli bir dün yanın kapısını aralarken,
Rüyaların peşinden sürüklenen bir nefes.

LENA DİNÇER

11/E 79

SEVDA BAHÇESİ

Gönlümde açan bir gül misali,
Aşk bahçesinde sevda büyür.
Kalbimde çarpınan kelebek kanadı,
Aşkın şarkısını söyler, yüreğimde türer.

Bakışlarınla yazılan aşk hikâyesi,
Gönlümde bir roman, özlemin her cümlesi.
Dudaklarımda senin adın bestesi,
Sevda nehirleri, bizi sürükler sonsuzluğa.

Rüzgârın şehvetiyle savrulan saçların,
Gözlerinde yansıyan aşkın sırrını anlatır.
Birlikte yazdığımız sevda destanın,
Gökyüzünde yükselir, yıldızlarla dans eder.

Aşkın büyüsü içinde kaybolurum,
Gözlerine bakınca bulurum yolumu.
Seninle geçen her an, ömrüme katılan bir yıl,
Aşkınla dolar taşar, bu sevda bahçesinde.

BARAN ÇELENK

11/E 88

DALGALARIN HUZURU

Yakamozda oluřan gelgitler gibi,

Kimse bilmez içindekileri

Bir başkadır denizin mavisi.

Sakinleřtirir dalgaların sesi.

Deniz toplar güneşin ışıklarını,

İnsanlar dolaşırken mutlulukla.

Dalgaları vururken kumsala

Ninni gibi gelir kulaklara.

Martılar uçuřur ufuklarda

Düřerken gölgeleri dalgalara,

Sevgililer el ele kıyılarda,

Dinlerler dalgaları huzurla.

BELEN SARI

11/E 243

SENDEN GERİYE KALAN

Gözlerimde hüznün, kalbimde yara izleri,
Sensiz geçen zaman, çaresizliğin hikâyesi.
Hala dudaklarımda hissettiğim son öpücüğün,
Senden geriye kalan koca bir yalnızlık.

Gökyüzü gri, bulutlar ağlamış gibi,
Sensiz geçen günlerde kaybolan umutlar gibi.
Tenimde teninin izleri, aklımda gözlerinin rengi,
Senden geriye kalan koca bir yalnızlık.

Gözlerimde hüznün, hatıralarda hep senin izlerin,
Sessizlik içinde çırpırır bana bıraktığın bu sevgin.
Bekler durur sabırla, senin esirin bu kalbim,
Senden geriye kalan koca bir yalnızlık.

CEREN ÖZTÜRK

11/E 22

ATATÜRK

Gün doğduğunda bir önder yükseldi,
Mustafa Kemal Atatürk, adıyla süslendi.
Samsun'da başladı destanı, özgürlük ateşi,
İstiklal mücadelesinde gösterdi liderlik eşi.

Çıktı Anadolu'dan, örgütlendi her millet,
Yoktu başka seçenek, istiklal ya da ölüm illet.
Savaştı, düşündü, stratejiyle yandı,
Atatürk'ün öncülüğünde kazanıldı bu kutsal vatan.

Lozan'da barışı, diplomasiyle inşa etti,
Uygarlık seviyesine çıkarttı, Türkiye'yi yetiştirdi.
Laiklikle dokudu cumhuriyetin temelini,
Öğrencilere kitap, kalem sundu eğitimin menzili.

İlkeleriyle donattı, milleti kucakladı,
Atatürk'ün ilhamı, Türkiye'yi dönüştürdü.
Toprak sevgisiyle yeşertti vatanı,
Birleştirdi kalpleri, bir milletin önderi oldu.

Sanat, bilim, sporla Türkiye'yi taçlandırdı,
Halkını çağdaşlıkla tanıştırdı.
Adı Gazi, Türk'ün bahtında parıldayan,
Mustafa Kemal Atatürk, ebediyete yürüyen.

ECENUR YILMAZ

11/E 32

ANILAR

Anılar gelir aklına,
Bazen gülersin bazen ağlarsın.
Geçmişe gidip zamanda takılıp kalırsın.
Kimi zaman yüzünde bir tebessüm,
İstersin sonsuza kadar sürsün.
Kimi zaman yüzünde bir hüznün,
Kurtulmak için sürünürsün.

Anılar gelir aklına,
Korkarsın bazılarından.
Kaçarsın kimi zaman.
Kurtulmak istersin,
Açarsın kapılarını,
Kalbinin sesi kurtuluşun son çaresi olur zamanla.

ECRİN SÖKMEN

11/E 159

SANKİ ÖLMÜŞTÜM

Sanki hep içimde bir umuttu yaşam,

Ölmesem de ne yapsam?

Yaşadığımı düşündüm bir zaman,

Sanki ölmüştüm o zaman.

Bir gün tanıdım bir adam,

Hayatıma anlam katan...

Yaşadığımı düşündüm o zaman,

Sanki dünyanın en mutlu kadınıydım, o an.

Yıllarca beklemiştim beni böyle seveni.

Ama hemen kaybetmiştim onun sevgisini.

Yine kaybetmiştim kendimi,

Sanki ölmüştüm o zaman.

ELANUR BAŞOĞLU

11/E 226

BAŞIBOZUK

Dağlar kadar sessiz
Altında kefensiz
Ölümüne yensiz
Olabilir misin?

Bıçaktan da keskin
Nakış kadar seçkin
Hevesinle bitkin
Kalabilir misin?

Cihana hükümdar
Asker doğuranlar
Gökteyken kartallar
Korka bilir misin?

Hayattasın niçin?
İntikamla perçin
Yanıdaki için
Can verir misin?

FEVZİ BOZKURT

11/E 51

DENİZ FENERİ

Arıyorum, seni
Bir uçurumun kenarında
Bekliyorum; seni, sevgilim
Yine; gel, kurtar beni

Ruhum, zifirî karanlıkta esir
Al! Ruhumu sevgilim
Buluştur, kendi ruhunla
O, bülbül sesinle
Çiçeklendir, ruhumu yeniden!
Çek kurtar beni bu karanlıktan!

Tüm; kötülüklerden sakınmak, istercesine
Alsana, yine beni koynuna
Sarsana, kollarını boynuma
Altın; sarısı saçların, süslerken göğsümü
Sokul, bana
Bir tek; ben, varmışçasına

Rüzgârın; getirdiği kokunla, boğulurken
Arıyorum seni
Gözlerim; aşkla, parlayan gözlerini arıyor.
Ellerim, “ seviyorum” diyen, dudaklarına dokunmak istiyor.
Yapamıyorum!
Çünkü! Sen yoksun.
Nerdesin!

Çığlıklarımı, duymuyor musun?
Feryatlarım sana ulaşmıyor mu?
Yakarışlarımı, işitmiyor musun?
Herkes duyarken;
Sen, neden duymuyorsun sevgilim?
Neden! Leyla.
Neden!

Kara dalgalar, beni yutmadan
Işığını bahşet! Sevgilim.
Mecnun’unu kurtar, sevgilim
Kurtar beni! Deniz fenerim.
Kurtar!

HANİFE DİNÇ

AİLE

Bir aile sıcaklığı, sevgiyle dolu
Birlikte geçirilen zaman, huzurla dolu
Çocukların gülüşleri, neşe kaynağı
Evlerde sevgi, bir ömre değer taşıyor

Babanın kollarında güven, sığınmak gibi
Anne şefkatiyle dolu yürekleri
Kardeşlik bağı bir ömre sığar
Aile, sevgiyle örülmüş bir dağ

Sabah kahveleri, akşam sohbetleri
Birbirlerine destek, hayatın zorluklarında
Her an paylaşım, her an paylaşılan
Ailede sevgi, hiç bitmeyen bir yaz.

İLKE YAVUZ

11/E 137

GALATASARAY'IN GURURU

Sarı-kırmızı, gururun rengi, asaletin temsilcisi,
Aslanlar gibi güçlü, taraftarın sevdalısı.
Ali Sami Yen'de yankılanan tezahüratlar,
Zaferin şanlı marşı, coşkunun simgeleri arasında.

Avrupa'nın zirvesinde fırtına gibi esen
Cim Bom'un zaferi, tarihe yazılan destan.
Terim'in önderliğinde, duruşu asil,
Kupa kaldıran eller, büyük bir sevinçle dolu.

Tarih boyunca şanlı başarılarla dolu geçmiş,
Kupa şölenleri, unutulmaz zaferlerin nişanesi.
Taraftarın sevgisi, takımın gücüne güç katarken,
Galatasaray, yüreklerde sonsuza dek yaşayacak.

AHMET ŞERAFETTİN KARAKAYIŞ

FENERBAHÇE

Fenerbahçe'nin sarısı ışıldar,
Toprağında zaferin kokusu dolar.
Kalede duran yiğit, göğsünde şan,
Taraftarın coşkusu, her an.

Meydan çınlar, sevdamızla dolu,
Formada gurur, armada kudretli yolcu.
Sarı-lacivert bayrak dalgalanır,
Fenerbahçe, zaferinle sarar.

Stat çınlar, sevinçten coşar,
Yürü kahramanlar, sahaya gölgenizi atın.
Fenerbahçe, seninle gururlanır,
Bu şiir, sevgimize sonsuz bir hatıra.

KAĞAN SARI

11/E 202

FENERBAHÇE'M

Fenerbahçe'nin aydınlık yıldızı,
Şanlı tarihinde gurur ve zafer izi.
Sarı-lacivert renkleri coşku saçar,
Taraftarın kalbinde sonsuz bir aşk var.

Şehri sallar, tribünlerde melodi,
Gol sevinciyle dolu her anı bedeli.
Fenerbahçe ruhu, gururumuzdur bizim,
Zaferin dansında coşar, büyür gönül.

Ay-yıldızlı formada sevda ile yanar,
Futbol sahasında destanlar yazanlar.
Sonsuz umut, zaferin adıdır onlar,
Fenerbahçe'nin yıldızları, ışık saçar.

MEHMET ÖZAK

11/E 84

SON

I

Artık bir ölü gibisin
Yüzünü hatırladığımda,
Nereden geldi aklıma dediğim.

Artık bir ölü gibisin
Arada canlanan aklımda...
Anılardaki şu mutlu karesin.

Artık bir ölü gibisin
Anmak bıkkınlık verse bile
Silinemeyen, yaşanamayansın.

Artık bir ölü gibisin
Her uğrayışında evime,
Yas ile hayattan alıkoyansın.

Artık bir ölü gibisin
Yerin yok durmayan akışta.
Dünya da dönmez oldu etrafında...

Artık bir ölü gibisin
Hakkın var canımı yakmaya.
Sanki hak hukuk sorarmışsın gibi
Eski, soğuk bir hatıra olmaya.

II

Artık bir ölü gibisin
Ağırlığın çöktü nefeslerime,
Yaşların doldu gözlerime.

Unutmak zor, hatırlamak bin zor oldu
Hissetmek epeski bir yalan oldu
Artık bir ölü gibisin!

NİSA KAYMAKÇALAN

11-E 130

SEVERKEN AYRILMIŐLARIN ŐİRİ

Görürüm uzaktan uzun saçlarını senin
Yel eser, dağılır her bir saç telin
Bakmaya kıyamadığım o güzel gözlerin
Öylece bakar başkalarına derin derin.

Ne var ki beni hiç sevmedin
Seni ömrümün sonuna kadar bile beklerdim
Lakin sen beni bırakıp gittin
Bütün sevgimi reddettin.

Bir sonbahar hüznü gibi çöktü üstüme karamsarlık
Anladım hiç geri dönmeyeceksin artık.
Buna rağmen bekleyeceğim seni her gün
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim hiçbir gün.

PELİN CEYLAN

11/E 19

EV

Ev, duvarlarında hüznle yazılı hikâyeler,
Pencerelerinde yankılanan eski zaman şarkıları.

Kapısı sabahın ilk ışıklarında gülümsüyor,
Odalarında anılar, eski dostlarla dolup taşıyor.

Ahşap kirişleri, zamanın yükünü taşıyan şahit,
Tavanında yıldızlar, geceleri öykülerini anlatır.
Bahçesinde çiçekler, her biri bir renkli masal,
Ev, sıcak bir kucak, aşkla dokunmuş anı.

Şömine, kışın soğuduğunda sıcak bir liman,
Merdivenleri, aile fotoğraflarının tırmanışı.
Ev, geçmişin mirası, geleceğin umudu,
Bu çatı altında, sevgiyle örülmüş bir öykü.

SELİN PEYNİRCİ

11/E 146

ISSIZ

Gece dağ başında otobüs durağında,
Önümden geçen tatlı köpek
Tanıdık köpek, renkli köpek...

Çam ağacının ışıkları
Ne kötü bir yılbaşıydı!

Bir arkadaş geçti
Sanki eski bir anı gibiydi çıkaramadım
Hafızam mı zayıfladı?

Korktum korkuyorum korkacağım...
Şu sonsuz ıssızlığında
Nasıl üşüyorum nasıl
Evime gitmeli, çabuk gitmeli.

SERRA ÖZMEN

11/E 154

HAYAT

Uzaklara dalmak...

Uzun uzun bakmak yollara
Bakarken gönlünü dinlemek
Bazen yorulmak bazen de dinlenmek

Bir es vermeli insan bazen,
Durmali bakmalı hayata,
Neredeyim? Nasılım? Kimim? Diye.
Öylece sorgulamalı işte.

Değer miydi? Yoksa yaptıklarım,
Hep değdi mi birilerine,
Kime ne kadar dokundum?
Kimden ne buldum? Diye.

Sevdiklerim hep yanımda,
Sağımda solumda her yanımda
Sevdiklerim hiç yanımda
Bazen iyice bakınca

Durmali bakmalı insan,
Kimde ne kadarım? Diye,
Almalı artık gönlünü yanına,
Sormalı sorgulamalı

Uzun günler uzun geceler...
Bazen yalnız, bazen kalabalık
Sormalı insan kendine,
Kimde ne kadarım diye

Gönlünü kalbini hep iyiye
Güzele vermeli insan,
Kahredene üzene kapamalı gönlünü,
Bırakmalı derdi kederi.

Sonra alıp başını gitmeli
Uzun uzun yollara,
Kuřlara, denize, dađlara bakmalı,
Uzun uzun bakmalı.

İçinden geldiđi gibi gülmeli,
Kucaklamalı hayatı,
kahkahalara bođmalı kendini,
Hiç dinlemeden etrafı

Kendi hak ettiđi hayatı,
Kendine yaşatmalı,
Üzenlere, üzölenlere inat,
Hep yaşama bağlanmalı.

AYŐE ŐEVVAL OTÇUOĐLU

11/E 14